

маршруту міського пасажирського транспорту необхідно розробити моделі, що описують вплив довжини перегону маршруту міського пасажирського транспорту на технічну швидкість транспортного засобу на перегоні маршруту і тривалість його простою на зупинних пунктах. Час простою транспортних засобів на зупинному пункті складається з часу, затрачуваного на відкриття і закриття дверей і часу безпосередньо посадки і висадки пасажирів, протягом якого вони виходять з автобуса і входять в нього. Тривалість цього часу залежить від різного роду чинників: пасажирообміну зупинного пункту, ступеня заповнення салону автобуса, кількості дверей, пори року, наявності багажу у пасажирів. Для вирішення задачі визначення раціональної довжини перегону маршруту міського пасажирського транспорту виникає необхідність в дослідженні закономірностей зміни часу простою транспортних засобів на зупинних пунктах. Для отримання вихідних даних, що необхідні для визначення закономірностей зміни часу простою транспортних засобів на зупинках, проводилися натурні дослідження. Після обробки результатів обстеження було розраховано час простою на зупинних пунктах, пасажирообмін зупинок в кожному рейсі, середня довжина поїздки пасажирів, коефіцієнт використання пасажиромісткості, коефіцієнт змінюваності та інші необхідні показники.

Аналіз отриманих результатів показав, що, найбільший ступінь впливу на зміну часу простою транспортних засобів на зупинних пунктах надають коефіцієнт заповнення салону, кількість зупинних пунктів маршруту, номінальна місткість автобуса, коефіцієнт змінюваності пасажирів.

ЕФЕКТИВНІСТЬ МІСЬКИХ ВАНТАЖНИХ ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ РОЗПОДІЛЕННЯ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ

Костроміна Л.Р.

Науковий керівник – Куш Є.І., канд. техн. наук, доцент

Функціонування міських логістичних систем забезпечує просування матеріального потоку між її учасниками, ефективність діяльності яких, визначає результат роботи системи в цілому. При цьому ефективність логістичної системи визначається здатністю виконувати завдання щодо просування потрібного товару, достатньої якості, у потрібній кількості, в потрібний час, в потрібне місце, потрібному споживачу з визначеним рівнем витрат.

Вченими зазначається, що ефективність логістичної системи – це показник або система показників, що характеризують рівень якості її

функціонування за заданого рівня загальних витрат на реалізацію продукції. Оскільки логістичній системі притаманна емерджентність, а також вона характеризується інтегративною якістю, то ефективність функціонування логістичної системи представляють як інтегровану модель ефективності функціонування основних її складників. Науковцями запропоновано визначати ефективність функціонування логістичної системи виходячи з результатів діяльності її учасників: систем постачання, виробництва, розподілення, складування, управління запасами, транспортування, управління інформацією. При цьому питання впливу параметрів учасників міської логістичної системи на її ефективність є не достатньо повно розкритим.

Транспортний учасник має надважливу роль у процесі розподілення продуктів харчування. При цьому параметри міста, в якому функціонує логістична система впливають на параметри її ефективності. Існуюча класифікація міст за кількістю мешканців розподіляє їх на п'ять видів, кожен з яких має певні параметри. І, отже, витрати на транспортування, переробку і складування в логістичних системах для різних видів міст також будуть різними. Формування ефективності міських вантажних транспортних систем розподілення продуктів харчування пропонується на підставі запропонованої гіпотези.

СТАЛА МІСЬКА МОБІЛЬНІСТЬ ЯК ГОЛОВНИЙ ЕЛЕМЕНТ СТИМУЛЮВАННЯ ЯКІСНОГО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ МІСТА

Лифенко С.Е.

Науковий керівник – Россолов О.В., канд. техн. наук, доцент

З точки зору сталого розвитку міст, збільшення пасажирських і вантажних перевезень, які обумовлені урбанізацією і індивідуалізацією тягнуть за собою серйозні проблеми, які пов'язані з комфортним і безпечним проживання населення в межах міста. До таких проблем можна віднести: транспортний шум, викиди вуглекислого газу, викиди твердих частинок і оксидів азоту, зростання транспортних витрат, викликаних заторами, збільшення ймовірності виникнення дорожньо-транспортних пригод. Необхідність комплексного вирішення даного питання призвело до формування нової концепції «Сталої міської мобільності».

Основним завданням сталої міської мобільності є прийняття довгострокових заходів щодо розвитку транспортної системи, які повинні забезпечувати тривале соціальне та економічне зростання і скорочення